

Vruchtbare Vrucht

In de vorige editie, 'Geleidelijk Geboren', hebben we gesproken over de noodzakelijke heroriëntatie naar het Koninkrijk van God. De Heere Jezus predikte niet het 'regelmatig bezoeken van een kerk', maar een 'ingaan en blijvend leven in Gods Koninkrijk'. We hebben op basis van enkele gelijkenissen kunnen zien dat er immense potentie verborgen ligt in het zaad van het evangelie van het Koninkrijk en dat, als dit zaad op de juiste manier in ons hart wordt ontvangen, dit zal leiden tot grote vruchtbaarheid en vermenigvuldiging. We hebben echter ook benoemd dat deze vruchtbaarheid en vermenigvuldiging vaak achterwege blijven en dat dit voor een deel komt doordat veel van de evangeliën die gepredikt worden, in feite genetisch gemanipuleerde zaden zijn die de oorspronkelijke potentie tot vermenigvuldiging verloren hebben. Omwille van de liefde van de Vader voor het verlorene, is de Heilige Geest daarom werkzaam in hen die de waarheid liefhebben, om dit zaad in hun hart te vervolledigen en voltooiën. Zij die deze werking van de Geest ervaren, mogen zich verheugen en uitzien naar nieuwe geestelijke groei en vrucht in hun levens. In deze editie zullen we eerst verder inzoomen op een belangrijke oorzaak van verstoorde vruchtbaarheid.

Verzwakt zaad

Eén van de meest pijnlijke misstanden in de hedendaagse kerk, is dat velen die de HEERE waarachtig vrezen, niet de zekerheid van het geloof ervaren in hun hart. Zij hebben weliswaar ontzag voor de Almachtige, maar beleven niet de vreugde die hoort bij de zekerheid van het eeuwige leven. Dit is intens verdrietig en de Heere Jezus wil ook deze groep mensen uitnodigen en aansporen om naar Zijn Geest te luisteren, het Koninkrijk binnen te gaan en de zekerheid van eeuwig leven te ontvangen.

Volkomen zekerheid

Als de Heere Jezus spreekt over het eeuwige leven, dan geeft Hij altijd duidelijke instructies (Johannes 3:36, 5:24, 6:47 en 6:54). Hij zegt 'wie dit doet, heeft eeuwig leven' en niet 'wie dit doet, heeft *misschien* eeuwig leven'. Deze duidelijkheid was bedoeld zodat zij die de instructies hoorden, wisten welke stappen ze moesten zetten om het eeuwige leven te beërven. De woorden van de Heere Jezus waren soms hard, maar wel altijd duidelijk en richtinggevend. In de volgende woorden uit 1 Johannes 5:13, bezegelt Johannes de zekerheid van het geloof die voor iedereen beschikbaar is: '*Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt.*' Hij zegt hier niet 'opdat gij *continu* afvraagt of gij wel eeuwig leven hebt', maar 'opdat gij **weet** dat gij eeuwig leven hebt'. De zekerheid van eeuwig leven is onlosmakelijk verbonden met het evangelie dat de Heere Jezus en de apostelen predikten.

Vreugdevolle zekerheid

In Lucas 4 lezen we dat de Heere Jezus was gekomen om de profetie uit Jesaja 61 te vervullen. In vers 1-3 van dat hoofdstuk lezen we:

'De Geest des Heren Heren is op mij, omdat de HEERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; Om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten, Om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des Heren, tot Zijn verheerlijking.'

Het gaat hier overduidelijk om een boodschap die blijdschap veroorzaakt, bevrijding brengt, troost, een hoofdsieraad, vreugdeolie en een lofgewaad. Dit was de kern van Zijn bediening en als zij die de HEERE vrezen, niet de vreugde herkennen die hoort bij de zekerheid van het eeuwige leven, dan

hebben ze waarschijnlijk een verzwakt of zelfs krachteloos evangelie als zaad ontvangen. Dit heeft voor een belangrijk deel te maken met de zaaiers in de hedendaagse kerken.

Valse nederigheid

In het kanaal 'Principes van Profetie', hebben we de subtiele maar desastreuze misleiding besproken die verborgen ligt in een verkeerd begrip van wat het Woord van God is. Vanuit een misplaatste angst voor misleiding, is velen ingeprent dat dit Woord van God de Bijbel is. De Bijbel bevat veel woorden van God en zij die God vrezen en willen kennen, zullen altijd dit Boek bestuderen om te ontdekken wie Hij is en hoe we tot eer van Hem kunnen leven. Als we echter de Bijbel serieus nemen, dan moeten we ook onderkennen dat de Bijbel niet van zichzelf zegt dat het het Woord van God is, maar dat de Heere Jezus het Woord van God is (Johannes 1)! Hij is het Woord en de Waarheid en Hij heeft aangegeven dat we ook de Geest der waarheid nodig hebben, om ons te leiden in de volle waarheid (Johannes 16:13). De schriften alleen zijn niet genoeg. Zij die zeggen: 'sola scriptura' (alleen de schriften) en geen ruimte laten voor de werking van de Heilige Geest, waar de schriften overduidelijk toe oproepen, negeren in feite die 'scriptura'. De kreet 'sola scriptura' is daarmee in zichzelf een onmogelijk begrip en in feite een verbale uiting van valse nederigheid. Deze on-Bijbelse 'sola scriptura' gedachte is echter hardnekkig en dit heeft vooral te maken met de voorbereiding van de zaaiers die het meest in de kerken aan het woord komen: de theologen.

Volmaakte voorbereiding

In Lucas 2 kunnen we lezen dat toen de Heere Jezus twaalf jaar oud was, Hij mensen al versted deed staan van Zijn inzicht. Dit inzicht was geworteld in het feit dat hij God persoonlijk kende als Zijn Vader. En ondanks dit inzicht, begon Hij pas achttien jaar later met Zijn prediking. Hoewel Hij God al persoonlijk kende, had Hij dus ook nog eens ruimschoots de tijd gekregen om te groeien in wijsheid en genade bij God en mensen (Lucas 2:52). In Lucas 3 en 4 lezen we vervolgens dat, zelfs nadat Hij deze ontwikkelingen al had doorlopen, Hij nog een aantal aanvullende voorbereidingen doormaakte en achtereenvolgens:

- Werd ondergedompeld in water
- De Geest ontving en vervolgens vervuld was met de Geest
- Door de Geest de woestijn werd ingeleid
- In de woestijn Zich door geloof vasthield aan de woorden van God om stand te houden tegen de aanvallen van de duivel
- Terugkeerde uit de woestijn in de kracht van de Geest

Zijn bediening werd voorafgegaan door het ontvangen van de Heilige Geest, Hij werd vervuld met de Heilige Geest en ook nog eens voorbereid door de leiding van de Heilige Geest. Deze nadruk op de werking van de Geest, is ook terug te zien in de bediening van Zijn discipelen. Voordat zij in Handelingen begonnen met de prediking van het evangelie, werden ook zij door de Heere Jezus opgedragen om eerst te wachten op Zijn Geest (Handelingen 1:4). Dit deden ze gehoorzaam en tien dagen na het ontvangen van deze instructie was het dan zo ver: de Heilige Geest daalde neer op hen en zij werden toegerust om het evangelie te prediken. Uit dit Bijbelse patroon, kunnen we dus afleiden dat de waarachtige prediking van het evangelie dient plaats te vinden na het ontvangen van de Heilige Geest en onder leiding van de Heilige Geest. Niks geen 'sola scriptura' dus!

Vleselijke voorbereiding

Hoewel het zeker mogelijk is om een studie theologie te volgen onder leiding van de Heilige Geest, is het helaas ook heel goed mogelijk om deze studie te voltooien zonder ooit de Heilige Geest te hebben ontvangen. Voor het interpreteren en uitleggen van de schrift zijn allerlei methodieken beschikbaar, maar het gevaar van dergelijke methodieken is dat ze kunnen verleiden tot onafhankelijkheid van de Heilige Geest. Op deze manier is het mogelijk dat veel theologen de studiebanken verlaten en kansels

betreden, zonder zelf ooit vervuld te zijn met de Heilige Geest en zonder ooit geleerd te hebben om Gods stem te verstaan. Dit is een heel groot probleem. In 2 Korintiërs 3:6 lezen we namelijk dat het Nieuwe Verbond waarin wij mogen leven, niet een verbond van de letter is, maar een verbond van de Geest. De letter doodt, maar de Geest maakt levend. Zij die wel de letter hebben, maar niet in de kracht van de Geest opereren, kunnen dus ook geen nieuw leven voortbrengen en dus het juiste zaad niet zaaien. In 2 Petrus 1:20 wordt gewaarschuwd tegen eigenmachtige uitlegging van de Schriften, met als argument dat het juist de Geest is, waardoor die woorden van God in de Schriften terecht zijn gekomen. We hebben dus ook de Heilige Geest nodig om de Schriften op de juiste manier te kunnen interpreteren en verkondigen. Hoe hoogmoedig zijn we als we denken dat wij zonder de Heilige Geest kunnen, wat zelfs de Zoon van de levende God niet zonder de Heilige Geest deed?

Verdraaide focus

Wanneer de Schriften niet belicht worden door de Heilige Geest, ontstaat er automatisch een verkeerd beeld van de positie van de Schriften. De Bijbel verwordt dan al gauw tot wetboek, waarvoor het nooit bedoeld is. Bovendien heeft het idee dat redding te vinden is door maar zo veel mogelijk Bijbelkennis te verzamelen, eenvoudige gelovigen verlamd en een cultuur gecreëerd waarbij zij die veel van de Schriften weten, degenen met minder kennis domineren. De Heere Jezus benoemt de verkeerde omgang met de Schriften in de volgende woorden uit Johannes 5:39-40: *'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen, en toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben.'* Deze paar woorden geven ons een schat aan inzicht:

- De waarde van de Schriften is dat ze getuigen van de Heere Jezus
- Eeuwig leven is niet het gevolg van het onderzoeken van de Schriften
- Dit leven is namelijk alleen te vinden in de Heere Jezus
- De Schriftgeleerden konden de stap van de Schriften naar de Heere Jezus niet maken.

Superieure kennis van de Schriften zegt niets, want kennis alleen maakt opgeblazen (1 Korintiërs 8:1) en deze opgeblazenheid leidt tot twee hardnekkige bolwerken die de werking van de Heilige Geest ook vandaag de dag nog danig in de weg zitten.

Zelfrechtvaardiging

Het idee dat we eeuwig leven beërven door het onderzoeken van de Bijbel zelf, is ten diepste een belediging van het offer van de Heere Jezus. Voor vergeving dient bloed te vloeien (Hebreeën 9:22) en Zijn offer is voor ons genoeg. Niemand van ons kan iets toevoegen aan zijn eigen redding. Deze eenvoudige waarheid is wonderlijk mooi, maar ook zeer moeilijk aanvaardbaar voor hen die zichzelf opgeblazen hebben door kennis en menen op grond van deze kennis en religieuze ijver dichter bij God te staan dan andere mensen. De goede grond waarin het zaad van het evangelie moet vallen is niet goed op basis van goede werken, maar goed in de zin dat het zich bewust is van het feit dat we zelf niets kunnen toevoegen aan onze verlossing en daarom met nederigheid en dankbaarheid eenvoudig mogen knielen aan de voet van het Kruis. Vandaar ook dat de tollenaars en hoeren, diep bewust van hun noodzaak tot redding, de Schriftgeleerden voor gingen in het Koninkrijk van God (Matteüs 21:31).

Machtswellust

Het 'sola scriptura' idee heeft de neiging om machtsposities te creëren voor hen die veel kennis hebben, maar lang niet altijd geleerd hebben om in afhankelijkheid van de Heilige Geest te opereren. Omdat de werking van de Heilige Geest veel krachtiger is dan wat door vleeselijkheid tot stand kan komen, zijn zij die niet door de Geest vervuld en geleid worden, overwegend bang voor de werking van de Heilige Geest. Bovendien wordt door een vleeselijke voorbereiding op een bediening, het vlees niet per definitie afgelegd (daar komen we later nog op terug), waardoor persoonlijke ambitie ook in belangrijke ambten in de kerk nog te veel te zeggen heeft. De behoefte om machtsposities te behouden zat ook de Schriftgeleerden in de tijd van de Heere Jezus in de weg. Ze waren erg gefocust op hun aanzien bij mensen en hun angst voor de Heere Jezus was dan ook direct verbonden met het

feit dat het volk versteld stond, dus erg onder de indruk was, van Zijn leer (Marcus 11:32). Deze schriftgeleerden lieten zich leiden door angst (om hun positie kwijt te raken) en jaloezie (ten opzichte van Hem die het volk versteld deed staan). De geesten van angst en jaloezie zijn vandaag de dag nog altijd zeer actief in de kerken als vijanden van de Heilige Geest en maken dat velen die de HEERE oprecht vrezen, belemmerd zijn in hun geestelijk leven. Maar hier komt verandering in.

Volkomen verbondenheid

De apostel Paulus is een lichtend voorbeeld van een schriftgeleerde, zelfs een farizeeër, die *wel* de stap heeft gemaakt van religiositeit en wetticisme naar een eenvoudig geloof in de Heere Jezus en een focus om Hem te kennen, Hem te prediken en Hem gestalte te doen krijgen in wedergeboren gelovigen. Onderwijs van de Schriften is essentieel, zolang het leidt tot een groeiend vertrouwen op de Heere Jezus, Die ons wil vervullen met Zijn Geest en wil leiden. 2 Timoteüs 3:15 vat de relatie tussen kennis van de Schriften en het belang van geloof in de Heere Jezus opnieuw samen: De Schriften *kunnen* ons wijs maken tot zaligheid, als we door de Schriften leren om op de Heere Jezus te vertrouwen. De Bijbel is dus niet gegeven als wetboek voor ons, maar als openbaring van de Heere Jezus. Ook de wet van het Oude Verbond bestaat weliswaar nog steeds, maar heeft wel een nieuwe functie gekregen als tuchtmeester tot Christus (Galaten 3:24). De wet maakt samen met ons geweten duidelijk dat we hopeloos verloren zijn en op eigen kracht het eeuwige leven, de eeuwige verbondenheid met God, niet kunnen verkrijgen. Maar gelukkig heeft de Heere Jezus Zijn leven gegeven voor ons, zodat wij het eeuwige leven kunnen beërven en ook zeker kunnen weten dat we dit eeuwige leven hebben ontvangen.

Vervolledigd zaad

Het zaad van het waarachtige evangelie vertelt ons niet hoe we op eigen kracht tot God kunnen naderen, maar juist hoe we door onze hoop op Zijn Zoon te vestigen, vergeving van zonden kunnen ontvangen en verbonden kunnen worden met Hem om deel te kunnen krijgen aan Zijn sterven en aan Zijn opstandingsleven. Water en Geest vervullen een noodzakelijke functie in het proces van opnieuw geboren worden. Door water wordt er namelijk afgerekend met onze oude ik (Romeinen 6) en door de Geest wordt het mogelijk om vanuit de verbondenheid met de Heere Jezus te leven en Zijn leven door ons heen te laten stromen. Hij zegt hierover in Johannes 7:38: *'Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.'* De vervollediging van het zaad van het evangelie, waar de Heilige Geest mee bezig is in de harten van veel van Gods kinderen, ook die kinderen die zelf nog niet durven zeggen dat ze Zijn kinderen zijn, is noodzakelijk voor de vermenigvuldigende kracht die kenmerkend hoort te zijn voor Zijn Koninkrijk.

Vruchtbare vrucht

Vrucht dragen doen we niet om aanvaard te worden door God, maar *omdat* we aanvaard zijn door Hem door onze eenwording met Zijn Zoon. Vruchten dragen vrijwel altijd zelf zaad in zich, zodat zij die van de vrucht genieten ook mee kunnen helpen aan de vermenigvuldiging. Deze wijsheid die in de schepping terug te vinden is, dient ook terug te vinden te zijn in ons leven. In alle vrucht die we dragen, moet ook het zaad van het evangelie van het Koninkrijk te vinden zijn, zodat we niet alleen mensen blij maken, maar juist ook hen de kans geven om zelf dit zaad te ontvangen en te laten opgroeien tot vrucht en vermenigvuldiging in hun eigen leven. Daarom is het van wezenlijk belang dat het oorspronkelijke zaad juist is, zodat zij die wedergeboren zijn, dit zaad ook weer met overtuiging kunnen doorgeven. De eerste drie aspecten van de vrucht van de Geest zijn liefde, blijdschap en vrede (Galaten 5:22). Deze kunnen alleen voortvloeien uit de innerlijke zekerheid dat je geliefd bent door God, eeuwig leven hebt in Zijn Zoon en zelf in vrede met Hem mag leven. Kniel dus in dankbaarheid aan de voet van het Kruis en bidt om de vervulling met de Heilige Geest, het onderpand van onze erfenis (o.a. Efeziërs 1:14) zodat je zeker weet dat je verzegeld bent als kind van God!

Operatie Leeuw van Juda